

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADIA

Redacția și Administrația:
ARAD, STRADA EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABO ANE N...
Pentru 1 an 30... Let: 6 luni 150

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Nicodim

Rostită la investirea dela Palatul Regal

SIRE,

La începutul lui Martie, anul curgător, a trecut către Domnul Preafericitul Miron, întâiul Patriarh al României, care în acele zile era și președinte al consiliului de miniștri.

Pentru munca lui neobosită și rodnică, desfășurată timp de peste 50 de ani, din care 30 în Ardeal, în grele și vitrege vremuri de robie pentru poporul românesc, iar alți 20 de ani în România întregită, unde și-a câștigat mari merite și pe tarâmul bisericesc și pe cel politic, ca Ierarh, ca senator și ca sfetnic al Tronului, Biserica l-a înfășurat în dragostea Ei, în rugăciunile Ei și în panegiricele de laudă ale Ei, ca într'un minunat și luminos giulgiu de îngropare și trecere la cele vecinice; Țara i-a rânduit negrăite funeralii naționale și însuși Majestatea Voastră L-ați petrecut duios până la locuința lui de veci. Cu toții ne-am rugat și ne rugăm lui Dumnezeu, ca să-l ferească în vecinicele Sale locașuri și i-am făgăduit neștearsă amintire.

Rămânând astfel vacant scaunul de Patriarh al României, în ziua de 30 Iunie recent, a fost convocat prin Înaltul Decret al Majestății Voastre, Marele Colegiu electoral, pentru complectarea acestei vacanțe. Marele Colegiu, prin votul său, a chemat pe smerenia mea, la scaunul de Patriarh, iar Majestatea Voastră a binevoit să înărească acea chemare. În puterea aceluia act m'am înfățișat astăzi înaintea Majestății Voastre și am primit toiagul păstoresc al Patriarhiei Române din Augustele Voastre mâini.

SIRE,

Nu fără ezitare și nu fără examinare de sine, am îndrăsnit la aceasta. Am examinat puterile mele sufletești și fizice și le-am găsit prea slabe pentru purtarea sarcinei, ce îmi

pune pe umeri, noua chemare. Mai ales când m'am gândit că mă aflu în pragul anului 75 al vârstei mele, mi-am adus aminte numai decât de cuvintele Scripturii, care glăsuște, că zilele omului sunt 70 de ani, iar dacă omul e în putere, atunci zilele lui sunt 80 de ani. Ce-i mai mult decât atâta, e osteneală și durere. Acestea îmi spuneau hotărât: nu îndrăsnii! Dar m'am gândit apoi la chemarea ce mi-a făcut-o Biserica și Țara prin glasul Marei Colegiu; m'am gândit la binevoitoarea întărire ce a dat Majestatea Voastră acelei chemări, și am zis: dacă acestea toate sunt dela Dumnezeu, atunci cine sunt eu să mă împotrivesc chemării poporului, voinții Regelui și mai presus de toate, voinții lui Dumnezeu? Mi-am mai adus aminte apoi și de alt loc din Scriptură, care zice: Puterea lui Dumnezeu întru neputinți se săvârșește, ca nimenea să nu se laude, ci toată lauda să fie a lui Dumnezeu. Atunci am zis: Fie voia Bisericii, fie voia Regelui, facă-se voia lui Dumnezeu! „Iată viu!” Și numai așa am îndrăsnit să viu și să primesc toiagul acesta.

SIRE,

În clipele acestea, se așteaptă poate, vestirea unui plan, a unui program de lucru. Dar cel plan mai bun pot eu anunța decât cel al Bisericii, complectat cu paragrafele impuse de nevoile vremurilor de astăzi?

Voi evangheliza dar poporul, voi vesti poporului Legea Domnului cu timp și fără timp; voi creștina mereu poporul și-l voi sfinți, până vor deveni toți, dacă e cu putință, cetățeni destoinici ai Împărăției Cerești și prin aceasta și cetățeni destoinici ai împărăției celei de pe pământ, ai Patriei.

Și fiindcă Legea Dumnezelască Invață, că stăpânirea este dela Dumnezeu și poruncește ca tot sufletul să se supună stăpânirii, de a-

ceia voi propovădui respectarea stăpânirii și supunerea la legile Țării, nu de frică numai, ci mai ales din dragoste și din simțul datoriei. Mai ales astăzi, când națiile pământului se turbură, cum zice Scriptura și căpeteniile lor se frământă, se adună și se sfătuiesc, se cere ca și nația noastră să fie unită în cuget și în simțire și toată să fie roată împrejurul Regelui iubit și a căpeteniilor rânduite de El, știind că această uniune e poruncită și ea de Legea Domnului și în ea stă puterea și mântuirea și a nației și a Patriei, și a fiecărui cetățean în parte.

Aceste puncte din programul Bisericii izvoresc din dumnezeiasca Scriptură, dar și din istoria străveche a vieții poporului român, căci poporul român este dela naștere creștin, născuț fiind cam odată cu creștinismul.

Când Dumnezeu a vrut să creeze poporul nostru, a frământat lut roman și argilă dacică și din ea l-a făcut. A suflat apoi în fața lui suflul Evangheliei Fiului Său și așa poporul român s'a făcut creștin chiar dela naștere. Toate popoarele dimprejurul nostru au o dată a creștinării lor. Poporul român nu are în istoria sa o asemenea dată, căci e dela naștere creștin.

Viața politică și viața religioasă a poporului român sunt contopite. Biserica națională românească și voevodatul sau statul sunt legate indisolubil, pentru că fiii credincioși ai Bisericii sunt cetățenii Statului, iar cetățenii Statului sunt, în acelaș timp, fiii credincioși ai Bisericii. Cărmuitorul politic al Statului e primul fiu al Bisericii naționale și cel mai mare ocrotitor al ei; iar ierarhul Bisericii naționale e primul cetățean al Statului după cărmuitorul lui politic, și primul sfetnic al acestui din urmă.

Deci despre o înstreinare a Bisericii de Stat și a Statului de Biserică nu poate fi vorba. Ele trebuie să se ajute și să se sprijinnască reciproc, totdeauna.

Dacă se zăresc câteodată ramuri și chiar câte o cracă ruptă din arborele Bisericii naționale române, apoi aceste sunt numai urmări ale vreunei furtuni; grădinarii iscusii însă le curăță.

Sunt și alia multe puncte în programul Bisericii, dar acestea două sunt capitale, sunt cele mai însemnate. Pentru realizarea lor, ierarhul are la îndemână două tagme de lucrători, două feluri de oștire: o oștire așa zicând de front și alia de geniu: preoțimea de mir și călugăria. Preoțimea de mir e oștirea de front; ea e pururea în popor. Ea, zi de zi, ceas cu ceas, clipă cu clipă, catehizează, evanghelizează și sfințește poporul. Armele de luptă, ca orice oștire de front, nu și le poate

făuri singură, ci trebuie să i le pună la îndemână cealaltă oștire de geniu. Călugăria e oștirea de geniu, monastirile sunt arsenalele Bisericii. Cartea de cult, cartea de propagandă, produsele de artă, care împodobesc locașurile sfinte și cultul trebuie să i le pună la îndemână monastirile.

Se ivesc apoi necontentit la ordinea zilei probleme și chestiuni nouă, deslegarea cărora cere aprofundarea Scripturilor, a științelor teologice și chiar a celei profane. Preoțimea nu are vreme să facă aceasta. Pentru aceasta sunt monastirile. Monastirile trebuie apoi să formeze falange de genii abili, cete de misionari iscusii și devotați, care să apară oriunde lupta e grea și să asigure victoria.

În Biserica noastră românească raportul de ajutorare dintre cele două tagme e sdruncinat. Restabilirea acestui raport între cele două tagme trebuie deasemenea să fie grija Patriarhului și colaboratorilor săi, a P. S. Ierarhi.

Dar pentru această restabilire, se cere, Sire, să se înlăture un alt neajuns. Biserica pe vremuri și-a întemeiat școli bisericești pentru formarea candidaților de preoție și școli pentru formarea candidaților la călugărie. Statul însă când a secularizat averile bisericești, a secularizat și școlile bisericești. El a zis Bisericii: Nu te îngriji tu de partea materială și de școală bisericească. De acestea port eu grija. Și iată de vreo 80 de ani se ocupă Statul cu școala bisericească și rezultatele nu plac astăzi multora și nici chiar Statului. Și cu drept cuvânt. Fiecare tagmă de lucrători trebuie să-și pregătească ea oamenii săi. Dacă Statul ar zice comandanților oștirii: nu vă îngrijiți voi de școala militară și de formarea ofițerilor și a soldaților. Asta o fac eu; voi numai să conduceți oștirea la război. Ce înfățișare ar avea o asemenea oștire? Ce disciplină ar domni întrânsa? Și mai ales ce rezultat ar obține ea în război?

De aceea problema școlii bisericești, pentru formarea candidaților la preoție și călugărie, deasemenea va fi o mare grijă a Patriarhului și a celorlalți Ierarhi ai sfintei noastre Biserici.

SIRE,

Toate acestea nu se vor putea ușor realiza, decât numai cu sprijinul efectiv al Majestății Voastre și cu concursul benevoitor al guvernului Majestății Voastre și aceste realizări vor fi de real folos și pentru Biserică, și pentru Stat.

Cu aceste mărturisiri viu, Sire, să mulțumesc prea respectuos Majestății Voastre pentru încrederea ce mi-ați arătat, întărind alege-

rea mea la vrednicia de Patriarh al României și incredințându-mi acest toieș păstoresc.

Voi ruga pururea pe Dumnezeu să Vă dăruiască domnie îndelungată și glorioasă pentru binele țării și neamului.

Să trăiți, Sire, mulți ani fericiți cu sănătate și spor la toate!

Să trăiască scumpul Vlăstar al Majestății Voastre, Măria Sa Marele Voevod de Alba Iulia, Mihai, Moștenitorul Tronului!

Să trăiască Augusta Dinastie a Majestății Voastre!

Să trăiască patria cât soarele ceresc și pururea să înflorească într'ansa sfânta noastră Biserică — cea de Dumnezeu întemeiată!

Răspunsul M. S. Regelui:

Inalt Prea Sfinția Ta,

Intărindu-te prin înmânarea cârjei arhiepiscopiești, ca Patriarh al Bisericii ortodoxe române, nu îndeplinesc numai un drept și o datorie după datinele strămoșești, ci un act care pornește din sufletul Meu.

Votul Marelui Colegiu, care te-a chemat la locul de răspundere și de cinste în care pășești astăzi, ți-a dat cea mai înaltă răsplătă pentru lungul și de ani de muncă pentru folosul Bisericii dominante.

Prin studiile ce le-ai făcut la Kiew, prin demnitățile ce le-ai ocupat la Episcopia Hușilor, la Locotenența Mitropolită a Basarabiei și în sfârșit ca Mitropolit al Moldovei și Sucevei, cât și râvna ce ai depus-o să ridici nivelul cultural al mândstirei Neamului, ai arătat că ești pregătit pentru scaunul Patriarhiei.

Ești chemat în locul ce L-ai ocupat timp de 20 ani regretatul adormit întru Domnul, Miron, primul Patriarh al României. Prin alegerea sa dintre Vlădicii Ardealului în anul de după marele războiu, România întregă a văzut hotărât un simbol al unificării naționale, un semn vădit că după unirea politică urma fără întârziere unirea sufletească.

Așezarea pe scaunul Arhiepiscopiei Ungro-Vlahiei, care fusese ilustrat de atâția boeri munteni și moldoveni, al unui flu de țăran din Toplița, a fost un semn a vremurilor.

S'a dovedit prin această alegere că granița între ceea ce este românesc nu mai sunt Carpații și, după cum avem o singură țară, avem și o singură Biserică ortodoxă, iar cel mai vrednic era așezat la locul de frunte.

Am avut prilejul de a urmări de aproape opera Patriarhului Miron și străduințele sale

pentru ocârmulrea și civilizarea Bisericii.

Vremurile, în care a trăit, a făcut din el un episcop, ca în vremurile vechi; el a înțeles că Biserica este o parte vie a Națiunii și că nu poate să rămâie străină de năzuințele poporului.

În Ardeal, ca Episcop al Caransebeșului, ca membru în Casa Seniorilor din Budapesta și mai ales ca sfătuitor al Arhiducelui Franz Ferdinand, a dus o aprigă luptă pentru apărarea și întărirea poporului său — o dovadă și mai evidentă că la noi, Românii, Biserica și Națiunea e tot una.

Acest trecut și deosebita lui cultură au făcut ca în zilele de renaștere națională să-l chem să-Mi fie Prim Sfetnic, care să prezideze la opera de reînnoire a țării.

Acesta a fost predecesorul I. P. S. Tale.

Că cât lupta politică se liniștește, cu atât Biserica reintră în rolul său de fapt, acela de a fi ocrotitoarea și îndrumătoarea sufletească a credincioșilor.

Patriarhatul Inalt Prea Sfinției Tale va fi cu ajutorul Celui Atotputernic unul, în care această grijă va fi opera de căpetenie; programul așa de frumos ce-l enunțați este o singură indicație pentru acest drum, ce sunteți hotărât a-l urma.

Inalt Prea Sfinția Ta,

Tradiția noastră istorică, tradiție care a confundat în decursul vremurilor Națiunea cu Biserica, este o probă că dacă toți, dela cel mai mic, până la cel mai mare, sunt demni de locul lor, arată ce rol covârșitor are credința în dezvoltarea României, — rol covârșitor, deci și o răspundere covârșitoare.

Felul vieții s'a schimbat, din contemplativă a devenit vie și activă: Biserica, fără a se îndepărta dela învățăturile lui Hristos, trebuie să se adapteze vieții de azi, dacă vrea să-și păstreze rolul binefăcător.

De aceea, am văzut cu mare bucurie dorința ce ați enunțat de a veghea cu deosebită atenție la pregătirea preoților, căci ei sunt acel carl au datorie de a păzi sufletul poporului, deci, către pregătirea lor trebuie să se îndrepte grija de căpetenie a conducătorilor eparhiilor.

Credința trebuie să intre în viața de toate zilele, trebuie să facă parte din reflexele naturale ale ființei și pentru aceasta preoții să fie hotărâți, la înălțimea chemării lor, căci numai așa Biserica noastră va deveni vie.

Cuvintele ce le-ai rostit Imi întăresc încrederea cu care ți-am înmănat cârja patriarhală, văd și mai bine prin aceste cuvinte felul

în care dorești, cu toți anii care îți apasă pe umeri, să păstorești Biserica și îți doresc să-ți îndeplinești gândurile.

Mulțumindu-ți pentru cuvintele ce Mi le-ai adresat, rog pe Domnul Dumnezeu nostru să-ți binecuvinteze pașii.

Pelerinajele religioase la Sft. Mănăstire Hodoș-Bodrog

E un obicei tradițional ca an de an Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog să fie cercetată de mii de credincioși, din cele mai îndepărtate colțuri ale Ardealului și Banatului; cercetată la fel de Românii din Ungaria și Banatul Jugoslav, cari găesc aci un adevărat Ierusalim.

Lunile lui August și Septembrie, prin pelerinajele lor dela 5—6 Aug. (Schimbarea la Față), 13—14—15 Aug. (Adormirea Născătoarei de Dumnezeu), 8 Sept. (Nașterea Născătoarei de Dumnezeu) și 14 Sept. (Înălțarea Sf. Cruci) — incrustează în fiecare an pe răbojul credinței noastre ortodoxe, aci, la această margine a ortodoxismului și românismului, o mai accentuată legătură între turmă și păstor, între învățacei și învățați.

Credincioșii acestei tradiții, anunțăm programul misiunilor religioase din acest an, cari vor îmbrățișa *problema vieții familiare din punct de vedere religios, moral și național; atacând și problema natalității din toate punctele de vedere.*

Programul misiunilor cu acest prilej se stabilește pe 2 zile la Schimbarea la Față 5—6 August și pe 3 zile la Adormirea Maicii Domnului, 13—14—15 August. În caz că vor fi pelerini, programul rămâne același și pentru sărbătorile dela 8 și 14 Sept.

Ziua întâi, până la ora 4 p. m. primirea grupurilor de pelerini, cu alocuție de bineventare, încunjurarea bisericii în cântări de mărire și ingenunchiere în fața Sf. Icoane a Maicii Domnului, din fața paraclisului, cu rugăciunea de mulțumire: „Tatăl nostru” și „Născătoare de Dumnezeu”, și plasarea grupurilor de pelerini la locurile indicate.

Ora 4 p. m. cînsul al 9-lea. Vecernia și cuvînt de începere a misiunilor, apoi: Pavecernia cu alocuție despre „Sf. Taină a Căsătoriei”.

Ora 6 p. m. Sf. Maslu pentru bolnavi, cu alocuție despre „Taina Sf. Maslu”.

Ora 9 seara „Acatistul Maicii Domnului”, cu alocuția: „Binecuvîntarea adusă în familie de Sf. tele Taine a Mărturisirii și Împărtășirii.”

Ora 2 din noapte: Mezonoptica, cu alocuția: „Trădarea lui Petru și trădarea care poate să obvină în familiile creștine”.

Ziua a doua, ora 6 dimineața, Utrenia.

Ora 9 Sf. Liturghie, urmînd și Sf. Taină a Împărtășirii, cu predica: „Maica Domnului mama noastră a tuturor: idealul către care trebuie să tindă mamele creștine și române”.

Ora 2 p. m. Sf. Maslu cu alocuție despre: „Sf. Taină a Maslului și îngrijirea părinților și copiilor în caz de boală”.

Ora 4 p. m. cînsul al 9-lea. Vecernia cu Litie și Pavecernia, cu predica: „Sfințenia căsătoriei prin sănătatea sufletească și trupească, din partea mirilor: imperativ religios și național”.

Ora 6 p. m. „Drumul Crucii”, cu câte o meditație la fiecare din cele 14 popasuri din calvarul Domnului, cu aplicări la viață și în special la viața familiară.

Ora 9 seara, Privegherea prasnucului, cu predica despre „Datorile conjugale, păcatul avortului și a trăirii în concubinaj, plagă religioasă și națională.”

Ziua Praznicului, de dimineață la orele 2: „Acatistul Domnului nostru Iisus Cristos” și Sf. Liturghie pentru împărtășirea pelerinilor, cu predica despre: „Biserica și familia ca educatori ai copilului”.

Ora 6,30 Sf. Maslu, cu alocuție despre: „Îngrijirea familiilor sărace în caz de boală”.

Ora 9, „Cînsitul paraclis al Maicii Domnului” și Sf. Liturghie pontificată de Prea Sfinția Sa Episcopul Andrei, cu predică.

După Sf. Liturghie, sfințirea apei mici, binecuvîntarea grăului și obiectelor, cu predica: „Binefacerea apei sfințite” și închiderea misiunilor.

Se vor face și rugăciuni și slujbe particulare, după trebuințele sufletești ale pelerinilor.

Prietenii mănăstirii precum și toți cei cu dragoste de a ne ajuta în lucrul Domnului vor fi primiți cu toată dragostea.

Corurile bisericești cari doresc să cînte la Sf. Liturghii sunt poșite a se anunța la timp, ca să se poată stabili norma după care urmează cîntarea.

Rugăm pe Cucernicii părinți să ndemne pe credincioși să participe întrun număr cât de mare la aceste pelerinajii, pentruca și în felul acesta aducînd mulțumită Domnului — pacea, liniștea și curajul, — peste înfrigurările din ultimul timp, să pună stăpînire pe sufletele noastre. Facem acest apel și în convingerea că rugăciunile în comun alor mii de credincioși pot să stăvilească mai cu tărie valul de neîncredere animat de diferite curente subversive ca sectarismul, francmasoneria și cu toți acoliții lor, contra Bisericii Ortodoxe și a Neamului românesc.

Profînd de această ocazie, aflăm de bine să ne adresăm și Sf. noastre Mănăstiri din Țară, cu rugămintea, ca să ne ajute prin prin vreun trimis al lor, care ar avrea dragostea să participe la misiunile noastre religioase, slujind și cuvîntînd. Ocazie potrivită de a arăta: Cum sfințele noastre Mănăstiri se pot pune din nou în slujba misionarismului nostru religios. (Un imperativ al Bisericii și al Neamului).

Aceste garnizoane spirituale, cari sunt Sf. Mănăstiri, și cari toate sunt clitorii domnești și boierești, au o adâncă semnificație pentru prezentul și viitorul Neamului nostru. Ele nu pot fi privite numai ca niște opere de artă, ci ca monumente de evlavie și credință străbună. Și spre deosebire de mănăstirile din alte țări, Sf. noastre Mănăstiri au specificul lor propriu, climatizat după necesitățile spirituale ale Neamului nostru. Operile mari, operile noastre Naționale, au fost exteriorizate întâi de toate prin mănăstiri.

Drumul acesta al trecutului lor trebuie căutat din nou. Fiindcă dacă aproape întotdeauna biruințele și suferințele Neamului nostru au luat drumul codrilor și în ascunzișuri de munți au aflat de bine să poposească, ridicând altare de închinăciune către Dumnezeu și depozitând toată conștiința lor la umbrele acestor altare, — e semnul că tot dela ele trebuie să ne vină mântuirea și pentru viitor, după cum și istoria noastră tot dela ele se adapă.

În lumina acestui adevăr și acestei convingeri îndreptăm acest apel către toți frații întru călugărie.

Pelerinajele religioase dela Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog sunt un îndemn și o chemare: secerișul e mult, dar secerătorii sunt puțini. Veniți și ajutați-ne în lucrul Domnului..

Ieromonah Ștefan Lucaciu
misionar eparhial

Cuvânt despre sinucidere

Am vorbit odată despre chipul și asemănarea lui Dumnezeu în om, altădată despre moarte. Moartea e de multe feluri. Prin nenorociri vine moartea năpraznică, fie la surpări de case, la ciocniri de trenuri, scufundări de vapoare, la arderea caselor, satelor, sau numai la aprinderea din flăcările unui cuptor. În fabrici, cu toată păza cea mare, sunt atâtea cazuri de moarte. În mine, în măruntaiele pământului mor atâtea muncitori sufocați de gaze, striviți de prăbușiri, sau chinuți de foame, închiși de surparea galeriilor. În război au fost văzuți soldați sfâșiați, cari mai ridicau o mână, sau se țarau cu trupul sfârticat.

Moartea poate să fie groaznică în multe chipuri. Cea mai groaznică moarte însă e sinuciderea,

1. pentrucă e potrivnică firii,
2. pentrucă e potrivnică lui Dumnezeu și
3. pentrucă e supunere față de cel rău, față de satana.

1. Oricare veste de moarte ne aduce o durere. Vestea sinuciderii însă ne zguduie toată ființa. De unde vine zguduirea aceasta? E durerea sufletului din noi. Sufletul e suflarea lui Dumnezeu în noi, sufletul se răsvrătește în fața sinuciderii și răsvrătirea aceasta ne doare.

Omul și după legea dumnezeiască și după legea omenească, este dator să-și îngrijească sănătatea sufletului și a trupului. Împotriva acestor legi păcătuiește cel ce trăiește în murdărie, și cel ce-și otrăvește ființa cu băuturi stricăcioase, dar cel mai mare păcat împotriva acestor legi, este sinuciderea.

Sunt spitale cu bolnavi cari nu pot fi vindecați. Bolnavii sunt îngrijiți acolo, numai ca să le fie alinate durerile. Ei știu foarte bine că nu se vindecă. Într'un astfel de spital s'a făcut o cercetare, dacă bolnavii aceștia doresc moartea. Nici unul n'a spus că vrea să moară, iar cel mai mulți s'au răsvrătit: de ce să moară?... Încăpățânarea aceasta de a trăi ne dovedește că sinuciderea este păcat împotriva firii.

II. Ceea ce este împotriva firii, e și împotriva lui Dumnezeu. Unora li s'a părut că lumea e rea, că lumea îi prigonește, că lumea nu-i mai poate ținea sau că lumea nu mai e vrednică de ei. Când te gândești însă că între sinucigași sunt prea puțini prigoniți, prea puțini în mizerie și cei mai mulți sunt din pricina vreunui păcat, înțelegi că sinuciderea a fost dintr'o greșită iubire de sine.

Am zis greșită iubire de sine, căci omul e dator să se iubească pe sine, nu cu egoismul care scoate și pe cei mai apropiați din inimă și din iubire, ci cu îngrijirea trebuitoare sufletului și trupului și despre care am pomenit mai înainte.

E greșită iubirea de sine, când cineva vrea să scape așa zisa cinste și se pierde pe sine. Acela care de exemp'u a însușit banul public și când e descoperit se sinucide. Acela care a trădat secrete militare și când e descoperit se împușcă — și alții asemenea acestora. Ei vreau să mântuiască numele cinstei, dar își pierd sufletul. Pentru unii ca aceștia se potrivesc cuvintele Domnului: acela ce vrea să-și mântuiască sufletul, pierde-l va pe el.

Hristos Mântuitorul cu flecare cuvânt al Evangheliei sale, nu cere ca cel ce a greșit să moară pentru păcat, ci ca să-l îndrepte și el să se întoarcă, să fie viu.

Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci căința lui. Căința așa cum e înfățișată în învățătura Bisericii, în rugăciunile și cântările noastre, dar mai ales în rândulala spovedaniei, înseamnă oprirea în drumul păcatului, înțelegerea răului, durerea pentru săvârșirea lui, gândul de a îndrepta răul, hotărârea de a te întoarce la Dumnezeu.

Fără să-și dea seama de păcatul său, sinucigașul lovește în drepturile lui Dumnezeu, care l-a dat vieța și care singur are dreptul să l-o ia. Vieța un dar dela Dumnezeu. Dacă un cetățean nu poate refuza un dar al regelui său, cu atât mai puțin are omul drept să arunce dela sine darul dela Dumnezeu, vieța.

Pentru aceasta am zis că sinuciderea e potrivnică și lui Dumnezeu.

III. Sinucigașul însă în loc să aleagă calea întoarcerii la Dumnezeu, căința, alege calea mai scurtă a sinuciderii. Dacă firea se răsvrătește împotriva acestui păcat, dacă sinucigașul lovește în drepturile lui Dumnezeu, e firesc să ne întrebăm, ce, sau cine duce la acest păcat?

Noi știm, că cine poate zice „vai“, simte greutatea mari. Ce daruri poate să aibă atunci cel ce se gândește să arunce vieța dela sine? Dacă însă nici Dumnezeu, nici firea nu vreau acest fel de moarte, cine oare se folosește de durerile sau de păcatele omului, ca să-l ducă la sinucidere?

În sfânta Scriptură se istorisesc trei sinucideri, cari răspund la întrebările noastre.

Una e a lui Ahitofel. Acesta, un fel de general al lui David, a dat sfaturi lui Avesalom, cum să plece cu război împotriva tatălui său, cum să-l omoară și

să ia tronul dela el. Când a văzut că planurile nu i-au izbutit, Ahitofel s'a spânzurat.

Aita e a lui Saul, regele Iudeilor. Având război cu Filistenii, Saul s'a dus la o vrăjitoare. Trebuie să știm că vrăjitoria este, după Scriptură, o întovărășire cu diavolul. Vrăjitoarea ca să spună sfârșitul războiului, a chemat, după dorința lui Saul, spiritul proorocului Samuil. În locul acestuia însă s'a arăt un spirit rău. Iudeii au fost bătuiți de Filistenii și Saul, care prin vrăjitorie s'a întovărășit cu diavolul, văzând rușinea înfrângerii, s'a sinucis.

O a treia sinucidere este a lui Iuda Iscarioteanul. Evanghelistul Luca scrie, că satana a intrat în Iuda și acesta a mers de a vândut pe Hristos. Stăpânul de satana, când a auzit despre judecarea la moarte a lui Hristos, Iuda în loc să se căiască, în loc să se întoarcă la Hristos, a ascultat îndemnul satanei, s'a sinucis.

De aceea, sinuciderea este privită ca o întovărășire cu satana. Duhul satanei este cel ce te îndeamnă să calci legea firii și legea lui Dumnezeu, duhul satanei vrea să-ți aibă sufletul și ca să nu ai vreme de căință și de întoarcere la Dumnezeu, îți cere să isprăvești repede, să arunci vieaja, să te sinucizi.

Am arătat pe scurt în ce stă păcatul sinuciderii. Sunt trebuincioase aceste puține lămuriri pentru numărul prea mare al sinucigașilor și pentru a arăta, de ce Biserica noastră condamnă atât de aspru păcatul acesta.

Lumea de azi, mai ales tinerii, sunt stăpâniți de o teamă de vieaja, de greutățile vieții, de lupta acestei vieți. Dar este soare fără nor, liniște fără furtună, vieaja fără luptă, fără greutăți?

Da, vieaja trebuie trăită, luptată, greutățile învinse, predicile înlăturate. Noi vorbim de eroism și lașitatea ne pândeste la tot pasul. Ce erou, ce viteaz, ce om ești tu, când vrei să dezertezi de pe câmpul de luptă al vieții?

Dacă și bolnavii cărora medicii le-au spus că nu se pot vindeca, știu să nădăjduiască, atunci tu, om în toată puterea, de ce ești atât de fricos de vieaja? Nu simți, cum firea ta, viața din tine se răsărătește împotriva gândului de sinucidere? Ascultă glasul acesta și leagă-te de vieaja cu toată puterea ta, luptă, învinge greutățile, durerile ce se pun deacurmezișul vieții.

Nu ești singur în lupta aceasta. Când îți se pare că ești părăsit de lume, sau că toată lumea e împotriva ta, nu uita, că Dumnezeu e cu tine, precum zice Psalmistul: Doamne, cât s'au înmulțit cei ce mă necăjesc! Ce mulțime se scoală asupra mea... Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și cela ce înalți capul meu.

Nu ești singur. Din cele mai adânci prăpăstii ale durerilor, glasul tău e auzit și Domnul îți întinde mâna de ajutor.

Dar Dumnezeu îți cere să fii cu El, să nu te lași stăpânit de cel rău, nici pentru durere, nici pentru păcat. Căința pe Iuda l-a dus la mai mare păcat, căci nu s'a întors la Hristos. Petru s'a căit întorcându-se la Domnul.

Biserica îți pune la îndemână mijloacele pentru întoarcerea la Domnul, prin rugăciune, prin sfintele Taine, mai ales prin Spovedanie și Cuminecătură. Aruncă spre Domnul și necazul și grija ta și El te va ridica din adâncul prăpastiei.

Când grijile, necazurile și durerile te cutropesc tu ascultă glasul de chemare al Bisericii care zice: „Sus să avem inimile” și răspunde din toată inima: „Avem către Domnul”.

Prof. F. Codreanu

Sumarele

sesiunii ordinare din anul 1939 a Adunării Eparhiale ținută în 7-8 Maiu 1939.

(Continuare)

ȘEDINȚA a IV-a.

ținută la 8 Maiu 1939, începând cu orele 17 din zi.
Președinte: Prea Sfințita Sa Părintele Episcop
Dr. Andrei Magieru.

Secretar: *Dr. Nicolae Popovici.*

57. Se citește procesul verbal al ședinței a III-a,

și se verifică

58. Procesul verbal al ședinței a III-a, nefiind încă redactat, se va verifica odată cu al ședinței prezente.

59. Raportorul Comisiunii economice Dr. Pompiliu Ciobanu în numele Comisiunii economice referă asupra raportului general al Consiliului Eparhial, Secția economică Nr. 3269/1939, despre gestiunea anului 1938/39 și propune, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

Raportul fiind tipărit și distribuit membrilor Adunării Eparhiale, se consideră citit, se ia în general la cunoștință și se va tipări între anexele actelor și debaterilor Adunării Eparhiale (Anexa E.)

60. Intrându-se în dezbaterile speciale a Raportului general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 3269/1939, referitor la datele statistice cuprinse sub Nr. 1. la tabloul fondurilor și fundațiilor din parohii cuprinse sub Nr. 4, la fondul de bucate cuprins sub Nr. 5, la fondul milelor din parohii cuprinse sub Nr. 6, la capitalele investite în realități cuprinse sub Nr. 7, la administrarea fondurilor și fundațiilor Consiliului Eparhial cuprinse sub Nr. 8, la vânzarea a lor patru case eparhiale și edificarea unui nou edificiu, cuprinse sub Nr. 12, la datele privitoare la pădurea Episcopiei din hotarul Milova cuprinse sub Nr. 16 și la datele despre actele rezolvite de Secția economică cuprinse sub Nr. 18, acelaș raportor propune în numele Comisiunii economice, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

Se iau la cunoștință cu aprobare,

(Va urma)

Informațiuni

Dl prof. univ. P. Andrei, Ministrul Educației Naționale a vizitat Aradul, din prilejul deschiderii cursurile de perfecționare pentru învățători.

După serviciul divin din sala Palatului Cultural, din partea P. S. S. episcopului Andrei a fost salutat printr-o frumoasă cuvântare de P. C. S. părintele consilier Tr. Cibian, care între altele a spus că preoții sunt chemați să propage credința prin cultură și învățătorii cultura prin credință.

În conferința sa dl ministru Andrei, sesizat de aceste cuvinte înțelepte a spus că nu-și poate închipui credință fără cultură, nici cultură fără credința în Dumnezeu, pe care se cuvine să-L adorăm cu o lea mă respectuoasă, mistică și cu o desăvârșită dragoste. Credința religioasă și cultura sunt astfel împietrite, încât nu pot fi despărțite.

Dl prof. Nichifor Crainic anunță lipărirea unui nou volum de eseuri, sub titlul „Ortodoxie și Cultură”. Ca și operele anterioare, noua lucrare va fi o nouă și magistrală apologie a Ortodoxiei.

Congresul „Ligii Culturale” s'a ținut la București, sub președinția d-lui prof. N. Iorga. Din bogata activitate desfășurată de Ligă, se remarcă în deosebi sacrificiul făcut personal de dl prof. Iorga pentru susținerea teatrului Ligii — 20.000 lei lunar, — ca să dea publicului bucureștean distracții care să i asigure sănătatea morală.

Cursurile de vară ale Universității populare „Nicolae Iorga” din Valenii de Munte se vor ține și anul acesta între 15 Iulie și 15 August, sub conducere rea directă a d-lui profesor Iorga.

În timpul cursurilor vor funcționa, ca și în anii trecuți, o cantină și căminuri pentru tineretul auditor al cursurilor.

Inscrierile se fac pe adresa: „Universitatea Populară Nicolae Iorga”, Bulevardul Școlii Măgureanu Nr. 1, București I.

Sf. Scriptură în limba polonă. În ziua de 9 Iunie a. c., în sala sinodală a palatului mitropolitan din Varșovia, a avut loc sub președinția I. P. S. Sale mitropolitului Dionisie o ședință a Comitetului redacțional pentru traducerea în limba polonă a Sf. Scripturii. Acest Comitet a luat ființă pe lângă mitropolia ortodoxă din Polonia cu scopul de a traduce în limba polonă, în primul loc, Biblia, apoi, scrierile Sf. Părinți și alte opere dogmatice și teologice.

Deschizând ședința mitropolitul Dionisie a subliniat împrejurarea că Biserica Ortodoxă din Polonia n'are Sf. Scriptura în limba polonă și în ediție proprie, care să corespundă textului celor 70 traducători.

În fruntea Comisiei sunt episcopii Timotei din Liublin și Matei din Braslav. Locșitorii președintelui au fost aleși: arhimandritul Teofan Protasevici și protopresbiterul clerului militar păr. S. Tedoronic. Din Comitet deasemenea fac parte profesori și studenți ai secției teologice ortodoxe a Universității din Varșovia. (A. C.)

Stolul Străjerilor din Bocsig, sub conducerea învățătorilor locali, a ridicat o casă pentru văduva Lucreția Corb, mamă a 4 copii minori, orfan. Casa a fost donată proprietarei în cadrul unei înălțătoare festivități.

Corul bisericesc din parohia Sinte-Mare a

dat o frumoasă și bineușită serbare culturală în parohia Vânători. Programul bogat s'a desfășurat în cadrele Căminului Cultural „O. Goga”, datorită strădanilor lăudabile a păr. T. Leucuța și a d-lor: I. Ruja sub-notar, I. Marincaș învățător, I. Siladi inv. dir. și d-na.

O sărbătoare asemănătoare a organizat societatea tineretului „Sf. Gheorghe” din parohia Mustești, prot. Gurahonț.

Biserica din Pănătău, jud. Buzău, a fost aprinsă de trăsnet și a ars în întregime. Au scăpat ca prin minune: Evanghelia (ca și la Costești), stintele moaște și o parte din veșmintele preoțești.

Din Aradul nou ni se anunță că Serviciul Social al Astrel a organizat în ziua de 2 Iulie a. c. o reușită sărbătoare câmpenească în folosul bisericii noastre de acolo. Beneficiul net a fost de peste 40.000 lei.

Duminică în 9 Iulie s'a pus piatra de temelie a bisericii ort. rom. din comuna Beșenova-Veche.

Triumful românismului și a Ortodoxiei la granița de Vest a țării, a fost arătat în cuvântările rostite cu acest prilej de către P. C. S. păr. Dr. Șt. Cioroianu protopopul B. Comloșului, dl Radu directorul școlar, P. Han notarul comunal, Col. V. Popovici prefectul județului și M. Albu, preotul locului.

Despre însemnătatea bisericilor ortodoxe pe granița de Apus a României, vorbim cu alt prilej.

Nr. 5167/1939.

Comunicat

Ministerul Cultelor și Artelor cu ordinul Nr. 27292/1939, comunică: Certificatele de bună purtare, din cari să se constate integritatea drepturilor civile și politice, cari se cer la intrarea în funcții, sau cu alte ocaziuni, în viitor se vor elibera numai dela Căziera Judiciară. Cererile pentru eliberarea acestor certificate se fac către Președintele Tribunalului respectiv. Alte autorități nu au calitatea a elibera certificate de bună purtare și nu vor fi luate în considerare.

Arad, la 10 Iulie 1939.

Pentru Prea Sf. Sa Episcopul
Eparhial:
Traian Cibian
Consilier referent eparhial

Nr. 5170/1939.

Ordine Circulare

Ca întregire a ord. anterior Nr. 4804/1939, comunicăm: Consiliul Central Bisericesc cu ord. Nr. 6783/1939, dispune: Constatându-se că acolo unde este bunăvoință și armonie între organele Bisericii și comandanții centrelor sau subcentrelor premilitare, acolo educația religioasă-morală a tinerilor, precum și cercetarea sf. servicii, se face fără nici o greutate, și rezultatul moral este pe deplin satisfăcător pentru ambele părți, se îndrumă preoșimea din eparhie să caute a aranja prin bună înțelegere, cu singuraticii comandanți de centre și subcentre, toate chestiunile referitoare la educația religioasă-morală a tineretului premilitar, înainte de 1 Septembrie a. c., ca atunci când începe anul de lucru pentru pregătirea premilitară, toate să fie bine aranjate și colaborarea armonică asigurată.

Ziua de Duminică fixată pentru instrucția premilitară nu se poate schimba prin altă zi, decât prin lege.

Tinerii premilitari trebuie duși cu *frontul* Duminicile și sărbătorile la serviciile divine și trebuie a se aranja ca să nu conturbe pe ceilalți credincioși în rugăciunile și evlavia lor.

Arad, la 8 Iulie 1939.

Pentru Prea Sf. Sa Episcopul
Eparhial:

Traian Cibian
Consilier referent eparhial.

Nr. 5214/1939.

Sfântul Sinod cu ord. Nr. 1902/1939 din 7. Iulie dispune: „Declarațiunile făcute de candidații la preoție, înaintea hirotoniei, au caracter de legământ, iar nerespectarea lui, atrage după sine pedeapsa. Gravitatea pedepsei rămâne la aprecierea Chiriarhului*.

Arad, la 12 Iulie 1939.

Pentru Prea Sf. Sa Episcopul Eparhial:

Traian Cibian
Consilier referent eparhial.

Nr. 5119/1939.

Ministerul Agriculturii cu ordinul Nr. 28668/1939, dispune: Loturile parohiilor primite prin reforma agrară se vor cultiva potrivit legii privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii. Menționăm în special art. 22 din această lege, care precizează că loturile parohiilor vor fi cultivate pe baza planului de cultură întocmit de serviciul agricol respectiv, care să poată asigura acestor terenuri un *asolament național* potrivit cu situațiunea locală.

Deținătorii unor astfel de loturi sunt supuși controlului tehnic al serviciului agricol județean, deci vor primi și executa îndrumările date.

Arad, la 7 Iulie 1939.

Pentru Prea Sf. Sa Episcopul Eparhial:

Traian Cibian
Consilier referent eparhial.

Nr. 4295/1939.

Concurs

În conformitate cu rezoluțiunea Ven. Cons. Ep. Nr. 4295/1939, se publică, concurs cu termen de 30 zile pentru îndeplinirea prin alegere a parohiei Jimbolea, care a devenit vacantă prin renunțarea pr. Gheorghe Cotoșman. Parohia este *cl. I. urbană*. Venitele sunt: Casă parohială, sesie preoțească 32 jug., răscumpărarea stolelor și a birului parohial cu suma de lei 12.000 anual, care se va achita în rate lunare de către epitropia parohială, salariul dela Stat pe care parohia nu-l garantează și 800 lei lunar dela primăria Jimbolia, pentru catehizarea elevilor din cătunul Clari-Vii (7 km. dela Jimbolia), pe care parohia nu-l garantează. La cătunul Clari-Vii va merge odată pe săptămână.

Alesul va îndeplini toate funcțiile în și afară de biserică și va catehiza elevii gratuit, fiind răscumpărate toate serviciile. Va plăti impozitele după beneficiul său.

Recurenții vor cere aprobarea prealabilă a P. S. Episcop Andrei pentru a putea candida. Cererile, cu documentele necesare, se vor adresa Adunării parohiale din Jimbolia și se vor înainta Ven. Cons. Ep. Recurenții se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștința credincioșilor și a-și arăta dexteritatea în

cele rituale și oratorie numai cu aprobarea protopopului B. Comloșului și cu respectarea normelor în vigoare.

Consiliul parohial din Jimbolia

În înțelegere cu: *Dr. Ștefan Cloroianu* protopop.
2-3.

Nr. 4447/1939.

Concurs

Pentru îndeplinirea prin alegere a parohiei de *cl. I. rurală* din Buteni-Buia, care va deveni vacantă la 1 Oct. a. c., prin trecerea la pensiuine a titularului ei actual, pr. Iulius Bodea, în conformitate cu rezoluțiunea Ven. Cons. Ep. Nr. 4447/1939, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție în organul oficial Biserica și Școala.

Venitele sunt:

Sesia parohială în estenstunea ei de azi, circa 29 jug; stolele legale; salariul dela stat, pe care parohia nu-l garantează și birul legal care se ia în concurs din oficiu.

Alesul va achita toate impozitele după beneficiul său, va catehiza fără altă remunerație elevii la cari va fi împărțit și va predica regulat în sf. biserică la rândul său.

Recurenții vor cere învoirea prealabilă a Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial Andrei, pentru a putea candida. Cererile de concurs, adresate Adunării parohiale din Buteni și înzestrate cu documentele necesare, se vor înainta Ven. Cons. Ep.

Recurenții cu încuviințarea protopopului și cu observarea dispozițiilor regulamentului pentru îndeplinirea parohiilor, se vor prezenta în sf. biserică, pentru a face cunoștința credincioșilor și a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Consiliul parohial din Buteni

În înțelegere cu: *Ștefan Lungu* protopop.

2-3

Licitație minuendă

Parohia Andrei Șaguna publică licitație pentru darea în întreprindere a lucrărilor prevăzute în devizul aprobat (tencuială exteriară, scaune), pe ziua de 23 Iulie crl. ora 4 d. m. Plata lucrărilor se va face din partea Serviciului Tehnic al jud. după situația lucrărilor executate. Garanța 5% numerar.

Notă

Prea Cucernicii Protopopi sunt rugați să binevoiască a complecta tabloul cu lipsurile ce au găsit în obiectele și ornatele bisericilor din protopopiat, trimițându-i cât mai urgent, spre a-l avea în vederea aprovizionării cu cele necesare.

În calendarul diecezan voim să publicăm fotografia câtorva din cele mai frumoase biserici zidite în eparhie în ultimii 2-3 ani. Rugăm pe toți P. C. Preoți cari au biserici frumoase să ne trimită fotografia lor.

**Tipografia și Librăria Diecezană
Arad.**